Dissabte 10 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,33-37): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Heu sentit encara que es va dir als antics: No perjuraràs, sinó que compliràs amb el Senyor els teus juraments. Però jo us dic: no jureu de cap manera, ni pel cel, perquè és el tron de Déu, ni per la terra, perquè és l'escambell dels seus peus, ni per Jerusalem, perquè és la ciutat del gran Rei; ni juris tampoc pel teu cap, perquè no pots fer tornar blanc o negre ni un sol cabell. Que el vostre llenguatge sigui: "Sí, sí", "No, no", que el que passa d'això, ve del Maligne».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Que el vostre llenguatge sigui: "Sí, sí", "No, no"»

Mn. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Espanya)

Avui continua Jesús comentant-nos els Manaments. Els israelites tenien un gran respecte al nom de Déu, una veneració sagrada, perquè sabien que el nom es refereix a la persona, i Déu mereix tot respecte, tot honor i tota glòria, de pensament, paraula i obra. Per això —tenint present que jurar és posar Déu com a testimoni de la veritat del que diem— la Llei els manava: «No perjuraràs (...), compliràs amb el Senyor els teus juraments» (Mt 5,33). Però Jesús ve a perfeccionar la Llei (i, per tant, a perfeccionar-nos a nosaltres seguint la Llei), i fa un pas més: «No jureu de cap manera, ni pel cel (...) ni per la terra (...)» (Mt 5,34). No és que jurar, en si mateix, sigui dolent, però calen unes condicions per tal que el jurament sigui lícit, com ara que hi hagi una causa justa, greu, seriosa (un judici, per exemple), i que el que es jura sigui veritat i bo.

Però el Senyor ens diu encara més: «Que el vostre llenguatge sigui: "Sí, sí", "No, no"» (Mt 5,37). És a dir, ens convida a viure la veracitat en tota ocasió, a conformar el nostre pensament, les nostres paraules i les nostres obres a la veritat. I la veritat, què és? És la gran pregunta, que ja veiem formulada en l'Evangeli per boca de Pilat, en el judici contra Jesús, i a la que tants pensadors al llarg dels temps han procurat donar resposta. Déu és la Veritat. El qui viu agradant Déu, complint els seus Manaments, viu en la Veritat. Diu el Sant Rector d'Ars: «La raó de què tan pocs cristians obrin amb l'exclusiva intenció d'agradar a Déu és perquè la major part d'ells es troben sotmesos a la més espantosa ignorància. Déu meu, quantes bones obres es perden per al Cel!». Cal reflexionar-hi.

Cal que ens formem, que llegim l'Evangeli i el Catecisme. Després, viure segons el que hi hem après.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si administres els sagraments, germà, pensa el que fas; si celebres la missa, pensa el que ofereixes; si salmodies en la coral, pensa a qui parles i de què parles; si dirigeixes les ànimes, pensa amb quina sang han estat rentades, i així tot el que feu, que sigui amb amor» (Sant Carles Borromeu)

- «Estem cridats a instaurar entre nosaltres, en les nostres famílies i en les nostres comunitats un clima de neteja i de confiança recíproca, de manera que podem ser considerats sincers sense recórrer a intervencions superiors per a ser creguts» (Francesc)

- «És perjur el qui, sota jurament, fa una promesa que no té intenció de complir, o el qui, després d'haver promès sota jurament, no manté la paraula donada. El perjuri és una gran manca de respecte contra el Senyor de tota paraula (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.152)